

- 2) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Helsingin hovioikeus – Finlanda) – Valev Visnapuu/Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Cauza C-198/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolele 34 TFUE și 110 TFUE — Directiva 94/62/CE — Articolul 1 alineatul (1) și articolele 7 și 15 — Vânzare la distanță și transport de băuturi alcoolice din alt stat membru — Acciză pe anumite ambalaje de băuturi — Scutare în cazul includerii ambalajelor într-un sistem de reținere a garanției pentru ambalaj și de returnare — Articolele 34 TFUE, 36 TFUE și 37 TFUE — Cerința unei autorizații de comercializare cu amănuntul a băuturilor alcoolice — Monopol de comercializare cu amănuntul a băuturilor alcoolice — Justificare — Protecția sănătății]

(2016/C 016/08)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin hovioikeus

Părțile din procedura principală

Reclamant: Valev Visnapuu

Pârâți: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Dispozitivul

- 1) Articolul 110 TFUE, precum și articolul 1 alineatul (1) și articolele 7 și 15 din Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care instituie o acciză pe anumite ambalaje de băuturi, dar prevede o scutare în cazul includerii acestor ambalaje într-un sistem de returnare operațional.
- 2) Articolele 34 TFUE și 36 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un vânzător stabilit în alt stat membru este supus cerinței obținerii unei autorizații de vânzare cu amănuntul pentru importul de băuturi alcoolice în vederea vânzării lor cu amănuntul către consumatori care locuiesc în primul stat membru, atunci când acest vânzător asigură transportul băuturilor respective sau încredințează transportul lor unui terț, în măsura în care această reglementare este de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit, în speță protecția sănătății și a ordinii publice, acest obiectiv nu poate fi atins la un nivel de eficiență cel puțin echivalent prin măsuri mai puțin restrictive, iar această reglementare nu constituie nici un mijloc de discriminare arbitrară, nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre, fapt a cărui verificare îi revine instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 202, 30.6.2014.